

Kiezen voor 'krachtstroom'

TIPS VAN PASTOOR KREUWELS VOOR PASTORES

Geschreven voor het Pastoraal Congres van maart 2010 (zie 0259 en 0309 op www.stucom.nl).

Welke tips heeft pastoor Hans Kreuwels voor andere pastores?

Hij gaf deze *'aandachtspunten voor pastores'* m.b.t. het functioneren van 'groepen en bewegingen':

1. Kiezen voor 'krachtstroom'

- Kiezen voor 'nieuwe bewegingen' is kiezen voor 'krachtstroom'. Natuurlijk zijn er vele initiatieven in de Kerk mogelijk. Men kan allerlei groepen (gespreksgroepen, koren, etc.) oprichten, waarbij men zich ongetwijfeld laat leiden door de H. Geest. Maar als de H. Geest zélf een initiatief neemt kun je werkelijk spreken van 'nieuwe bewegingen van de H. Geest'. Vergelijk het maar met 220 én 480 Volt.

2. Plaats van de priester

- Een kerkelijke beweging staat niet buiten of naast de Kerk, maar er midden in. Dat bepaalt ook de plaats van de priester: hij is het hoofd van de parochie, en in feite ook van iedere kerkelijke gemeenschap. Natuurlijk hebben nieuwe bewegingen/gemeenschappen hun eigenheid en een zekere zelfstandigheid (zoals congregaties die ook hebben), maar juist omdat men 'midden in de Kerk' wil staan, is het goed dit ook in de parochie te beleven én dit ook door de parochiepriester te laten bevestigen. Het gaat immers niet om concurrenten, maar om broeders en zusters binnen dezelfde R.K. familie.

3. Priester als deelnemer van een gemeenschap

- Door als priester zélf lid/broeder/deelnemer van een gemeenschap te zijn,
 - o wordt men allereerst zélf gevoed. Ook een priester heeft immers een concrete geloofsgemeenschap nodig, waar hij 'hoofd en broeder' kan zijn
 - o sterkt men de gemeenschap op een bijzondere manier. Men is juist dóór de pastoor immers verzekerd opgenomen te zijn binnen de Kerk/parochie.

4. Mensen bereiken

- 'Nieuwe bewegingen' zijn veelal evangelisch en missionair; zij bereiken de mensen die je als priester vaak niet kunt bereiken (of: niet naar de parochie kunt krijgen);

5. Daadwerkelijke gemeenschap van gelovigen

- in 'nieuwe bewegingen' is vaak juist de – in vele parochies ontbrekende – daadwerkelijke gemeenschap van gelovigen aanwezig. In hoeveel parochies ontmoet de priester in de Mis niet mensen die bijv. vanwege een Misintentie komen, of uit traditie, maar voor wie het geloof vaak niet meer is dan een traditie.

6. Geen valse tegenstelling

- Er wordt vaak een – valse – tegenstelling gesuggereerd tussen 'de parochie' en 'de gemeenschappen', terwijl de parochie juist 'de gemeenschap van gemeenschappen' is.

7. 'Core-busines' van de priester

- voor een priester is het vaak heel moeilijk om zijn 'core-busines' te realiseren: het verkondigen van het evangelie. Hij kan weliswaar (vrij gemakkelijk) naar de mensen gaan (in allerlei omstandigheden), maar zal daar vooral luisteren naar wat de mensen te zeggen hebben. En dat is ongetwijfeld heel belangrijk. Maar de apostelen werden allereerst uitgezonden om het woord te 'verkondigen'. Welnu: de nieuwe bewegingen/gemeenschappen hebben het charisma om dit te doen. Daar kan de priester bij aansluiten en zo dus ook zijn 'eigen charisma' (van o.a. verkondiger van het Woord) beter waar maken.

8. Werkdruk en wat 'des priesters' is

- Priesters klagen nogal eens over werkdruk. Een druk niet alleen vanwege de hoeveelheid werk, maar m.n. omdat men
 - o bezig moet zijn met zaken waarvoor men zich eigenlijk niet geroepen voelt (bijv. vergaderingen over financiële aangelegenheden e.d.)
 - o met mensen omgaat die van alles willen, waar de priester niet zomaar 'ja' op kan zeggen, waardoor er spanningen ontstaan.

In feite krijgt de priester in SCCs mensen naast zich die hem weer temidden van 'gewone gelovigen' laten staan; die ópen staan voor waar het in het geloof uiteindelijk om gaat; die de priester niet allerlei zaken willen afnemen die 'des priesters' zijn, maar hem juist méér priester laten zijn, doordat hij mag zijn wíe hij door zijn roeping, wijding en zending is.

9. Mogelijkheden om ergens te beginnen

- Waar de priester vaak de stimulator is bij het opstarten van allerlei (nieuwe) activiteiten, hebben nieuwe bewegingen en gemeenschappen vaak hun eígen mogelijkheden om ergens te beginnen. Catechisten van de Neokatechumenale Weg bijvoorbeeld, zijn bereid in een nieuwe parochie véél tijd en inzet te geven bij het geven van catechese en het begeleiden van nieuwe gemeenschappen. Als men zich echter laat leiden door angst dat 'mensen van buiten' zich 'inmengen' in de parochie, zal er simpelweg niets gebeuren. Angst is echter nooit een goede leidsman geweest.

SCC's die niet met een beweging verbonden zijn

Tot zover 'enkele aandachtspunten' van pastoor Kreuwels. Ze riepen bij mij de vraag op: *Hebben SCC's die níet met een beweging verbonden zijn minder kans van slagen?*

Daarop antwoordde hij: 'Ja. Allerlei goede initiatieven blijken na een tijdje ook weer te verdwijnen, of 'minder diep' te gaan dan bewegingen die meer direct door de H. Geest aan de Kerk zijn gegeven.

Door de R.-K. Kerk erkende bewegingen/gemeenschappen van de H. Geest blijken gewoon méér vruchten op te leveren dan initiatieven van een plaatselijke pastoor of gelovigen, ofschoon ik er niet aan twijfel dat ook dezen open staan voor de H. Geest!

Als ik naar de vruchten (ook in onze parochie, maar zeker wereldwijd) kijk van bijv. LIFE-TEEN of Neo-katechumenaat, dan valt bijv. een Maria-Mater-kring daarbij in het niet (de 'Maria-Mater-kring' is een groep van vrouwen die ééns per maand samen komen als geloofsgroep (men heeft bezinning, een H. Mis, een lezing en samen-eten).'

Kees Slijkerman
12-3-2010

Meer hierover op www.stucom.nl: 0309 en 0308
Meer over het betreffende congres: 0259

Dit is document 0310 op www.stucom.nl